

РЕШЕНИЕ

№ 30621

гр. София, 02.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 18.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **12750**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК),
във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Л. Е. К. с ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес [населено място] ж.к Л. бл.31
ет.3 ап.112 , чрез адв. К. А. срещу ЗППАМ № GRAM -1283015 от 16.11.2025г , издадена от М. Д. –
мл.автоконтрольор към сектор ПП на ОД на МВР М.,с която е отнето временно СУМПС на
жалбоподателя ,до решаване на въпроса за отговорността ,но не повече от 3 м.

Посочва се в жалбата , че обжалваната заповед е постановена при съществено нарушение на
административнопроизводствените правила, относно изясняване на обстоятелствата във връзка с
установеното адм. нарушение и в противоречие с материалноправните разпоредби на чл. 123 и
чл. 171 от ЗДвП досежно характера на конкретното ПТП и действията на жалбоподател като един
от участниците в него след това. Жалбоподателят моли съда да отмени изцяло оспорената
заповед. Претендира присъждането на разноски.

В съд.заседание жалбоподателя се явява лично и адв. А.,като поддържа жалбата и моли за отмяна
на оспорения административен акт.

Ответника не се явява и не изпраща представител. Не изразява становище по същество на спора.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото
доказателства приема за установена следната фактическа обстановка:

От мотивите на приложената заповед за прилагане на ПАМ се установява, че на 16.11.2025г по
РП П81 с посока на движение [населено място] към [населено място] в района на км.91.500
управлява лек автомобил О. сигнумс с рег. [рег.номер на МПС] като в условията на

съвина ,предприема и извършва маневра изпреварване на движищо се пред него МПСбез да се убеди ,че не е изпреварван от друго М. ,като при извършване на маневрата и преминаване в лентата за насрещно движение се блъска странично с лек автомобил мерцедес с рег. [рег.номер на МПС] ,което също е предприело маневра изпреварване, с което се реализира ПТП с материални щети. Водача не остава на място и не установява последиците от ПТП, както и не уведомява контролните органи от МВР. Водача е спрял в района на км.72.700 / КПП-Ч./ от служители на РУ-Б.. Водача е изпробван за алкохол като пробата е отрицателна.

Съставен е бил АУАН № 3291916 /16.11.2026г с идентично съдържание и при условията на обвързана компетентост е издадена и процесната ЗППАМ № GRAM -1283015 от 16.11.2025г , издадена от М. Д. –мл.автоконтрольор към сектор ПП на ОД на МВР М.,с която е отнето временно СУМПС на жалбоподателя ,до решаване на въпроса за отговорността ,но не повече от 3 м.

Съгласно приложените по делото Заповед 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи и Заповед № 301з-4401/09.10.2024 г. на Директора на ОД на МВР М. , полицейските служители от отдел "Пътна полиция" към СДВР са оправомощени органи да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки, в т. ч. и по чл. 171, т. 1, б. "з(бб)" от ЗДвП.

Към административната преписка е представено удостоверение от 09.04.2026г / л.43 от делото / ,от което е видно че издателя на заповедта за налагане на ПАМ - М. Д. е преназначен да изпълнява длъжността –мл.автоконтрольор към сектор ПП на ОД на МВР М. ,съгласно заповед №301з-896 /21.03.2019г на Директора на ОД на МВР М..

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи: Жалбата на Л. Е. К. с ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес [населено място] ж.к Л. бл.31 ет.3 ап.112 , чрез адв. К. А. срещу ЗППАМ № GRAM -1283015 от 16.11.2025г , издадена от М. Д. – мл.автоконтрольор към сектор ПП на ОД на МВР М.,с която е отнето временно СУМПС на жалбоподателя ,до решаване на въпроса за отговорността ,но не повече от 3 м е процесуално допустима, като подадена от легитимирано лице при наличие на правен интерес от производството, в рамките на преклузивния законов 14– дневен срок и срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 171 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, като предвидената в първото предложение на т. 1, б. "з(бб)" от с. н., се изразява във временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач който е нарушил чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП като не е изпълнил задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от три месеца.

Нормата на чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП предвижда, че водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен, без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието;

Съобразно чл. 172 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 2б, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Във връзка с изложените в жалбата доводи и при извършената от съда служебна проверка се констатираха допуснати съществени процесуални нарушения в производството, достатъчни за отмяната на заповедта само на това основание.

Заповедта е издадена в писмена форма, съдържа реквизитите съгласно чл. 59 от АПК, но не е мотивирана в съответствие с изискването на 172, ал. 1 от ЗДвП.

Процесната ЗПАМ представлява индивидуален административен акт (ИАА) по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК. В производството по издаването на ИАА административният орган не извършва "разследване" (за разлика от административнонаказателното производство), но е длъжен в изпълнение на разпоредбата на чл. 35 от АПК да издаде акта, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. При издаване на ИАА – ЗППАМ в конкретната хипотеза, релевантните факти и обстоятелства, които е следвало да бъдат установени съобразно чл. 35 от АПК, вр. чл. 171, т. 1, б. "з(бб)" от ЗДвП не са безспорно установени.

Заповедта е издадена при неизяснена фактическа обстановка. В нея не са изложени мотиви относно горесцитираните материалноправни предпоставки за издаването ѝ освен позоваването на горепосочения АУАН. Това препращане би могло да се приеме за саниращо липсата на изчерпателни мотиви в ЗППАМ до степен на несъществено процесуално нарушение, ако този АУАН съдържа надлежно описани факти и обстоятелства относими към посочените в него нарушения по чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

За настъпилото ПТП, към адм.преписка са приложени единствено сведения от двамата участници в твърдяното произшествие –жалбоподателя и водача на другия автомобил- Д. И. К. от дата 17.11.2025г т.е на следващия ден. Тези сведения не съвпадат фактологично,поради което е следвало органа да прояви процесуална активност и да преценира същите ,а не безкритично да приема осъществяването на определени факти,без да е събрал допълнителни доказателства и да е извършил допълнителни проверки ,за да обоснове акта си. Липсва докладна записка от служителите констатирани ПТП ,запис от 112, показания на свидетели –очевидци / пътувалите в автомобила на жалбоподателя лица респ. на пътувалите в другия автомобил / . Не е ясно по какъв начин ,адм.орган е установил мястото на извършване на нарушението ,за да бъде установено по безспорен начин неговата обективна съставомерност. Пътниците от автомобила на жалбоподателя бяха разпитани в съдебно заседание ,като същите категорично отричат изложеното в АУАН и издадената ЗППАМ въз основа на установеното с последния адм.нарушение.Тези показания съдът намира за обективни и пълни ,независимо че са дадени от роднини на жалбоподателя ,но доколкото липсват други събрани от органа доказателства , които да им бъдат противопоставени , верността на тези показания не може да бъде поставена под съмнение.

Приложените към делото Решение рег. № 996000-4617/26.11.2025 на гл.инспектор Е. И. и протокол УРИ 996р-7033 /26.11.2025г , съставен от ПИ в група АНДОАПТПВ са неотнорми към наложената ПАМ с процесната заповед ,тъй като касаят наличие на основания за приложение на чл.28 от ЗАНН в административно-наказателното производство по ЗАНН . Приложения по преписката снимков материал не удостоверява никакви щети по автомобил ,за който от снимките не става ясно чия собственост е последния ,кога и от кого са правени същите,за да се приеме по категоричен начин ,че това е автомобила на жалбоподателя и че по него има следи от възникнало ПТП на 16.11.2025г

При това положение съдът намира, че в настоящия случай липсва и изискуемата материалноправна предпоставка за налагане на санкция по чл. 175, ал. 1, т.5 от ЗДвП, тъй като не е установено неизпълнение от страна на водача на негово задължение като участник в пътнотранспортно произшествие.

С оглед разпределението на доказателствената тежест и представените от страните доказателства не се установява жалбоподателят да е управлявал МПС и да е участвал в ПТП ,при което да не е спрял за да установи последиците от същото. Следователно ,така посоченото фактическо

основание за издаване на Заповедта, не отговаря на действителното фактическо положение, а именно – че на посочената в заповедта дата и час жалбоподателя е управлявал МПС, реализирал е ПТП и не е останал на място ,за да установи последиците и да изчака органите на КАТ .

При издаване на заповед от вида на оспорената в настоящото производство за налагане на ПАМ, административният орган действа в условията на обвързана компетентност и следователно при установяване наличието на предпоставките по чл. 171, т.1, буква „б“ ЗДвП административният орган е задължен да издаде административен акт за налагане на ПАМ в съответствие с правомощията му по чл. 172, ал.1 ЗДвП, но след като се запознае и анализира прецизно всички доказателства в административното производство и да посочи действителното фактическо и правно основание. В конкретния случай това не е сторено, а фактическото основание, послужило за прилагането на процесната ПАМ спрямо жалбоподателя е оборено от свидетелските показания на разпитаните в съд.заседание от 18.06.2026г свидетели. Не са налице и предпоставки за реализиране на превантивен, преустановителен или възстановителен ефект, по отношение на нейният адресат. Ето защо, обжалваната заповед следва да бъде отменена.

В обобщение на горното съдът намира оспорената заповед за незаконосъобразна,а жалбата на Л. Е. К. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] е основателна.

По делото е представен договор за правна помощ и съдействие за платено от жалбоподателя адв.възнаграждение в размер на 1000лв или 511.29 евро , а от контролния лист на стр.37 от делото се установява ,че е заплатена от нея и държавна такса в размер на 5.11 евро ,поради което общия размер на разходите по делото е 516.40 евро , които следва да се възложат втежест на ответника.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 2 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на ПАМ № GRAM -1283015 от 16.11.2025г , издадена от М. Д. – мл.автоконтрольор към сектор ПП на ОД на МВР М.,с която на Л. Е. К. с ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес [населено място] ж.к Л. бл.31 ет.3 ап.112 е отнето временно СУМПС , до решаване на въпроса за отговорността ,но не повече от 3 м.

ОСЪЖДА ОД на МВР М. да заплати на Л. Е. К. с ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес [населено място] ж.к Л. бл.31 ет.3 ап.112 сумата 516.40 евро , представляващ направени по делото разноски.

Решението не подлежи на обжалване, съгласно чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: